

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשת במדבר

זמני השבת

ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ל"פ לוח 'אור החיים'
21:05	20:11	18:59	ירושלים
21:03	20:09	19:17	ת"א
21:06	20:11	19:20	חיפה
21:02	20:08	19:17	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

כל יהודי צריך הכנה רוחנית לחג השבועות שבו ניתנה לנו התורה הקדושה. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה היא עבודת המידות – אהבת ישראל. לדון כל אדם לכף זכות. התורה מסתיימת באות ל' ומתחילה באות ב' לרמוז לנו שה' מחפש את "לב" האדם, "לב טוב". בספירת העומר יש 49 ימים (שבעה שבועות). ולאחר 49 ימים, שבעה שבועות, מגיע חג השבועות בו קיבלנו את התורה הקדושה. היופי שבדבר, שהמילים "לב טוב" הם בדיוק גימטריה 49. "לב" – 32, "טוב" – 17 ביחד זה 49. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה הקדושה היא לב טוב. לעבוד על עבודת המידות. לא לכעוס, לוותר, לשמוח, להודות לה', לקרב את האחר, להתנהג בענוה, לדון כל אדם לכף זכות. ועל ידי לימוד התורה הקדושה יהיה לאדם יותר קל מול היצר הרע, התורה מגינה על האדם מכל רע, ומצילה את האדם מן החטא. ולגבי עניין הלב, יש מעשה נפלא בעל מוסר גדול ביותר.

היה מלך אחד שהיה לו בן שהיה אוהב ללכת ליער למסע צייד. ופעם אחת השודדים תכננו לשדוד את בן המלך ואחר כך להרוג אותו כדי שאף אחד לא ידע על מעשיהם. בין השודדים היה שודד רחמן עם לב טוב. כאב לו על המלך, שהרי בן המלך היה הילד היחיד לאחר שנים ארוכות שהמלך לא זכה לילדים. הוא החליט לנסות להציל את בן המלך מבלי לספר לשאר השודדים. "יש לי רעיון" אמר, "נשדוד אותו ואחר כך אני אלך ואהרוג אותו עבור כולנו, חבל שכולנו נלכך את ידינו בדם". "רעיון מצויין" שמחו השודדים. וכך עשו, שדדו את בן המלך ואחר כך השודד הרחמן לקח אותו לצד, ועשה כאילו הרג אותו ושחרר אותו לחופשי. בן המלך חזר בוכה וכואב ממה שעבר. המלך שמע ממנו על כל הסיפור וכינס מהר את לוחמיו והלכו ליער לחפש את השודדים. בן המלך זיהה את השודד שיחרר אותו ואמר "זה השודד שאני זוכר" מהר תפסו אותו ולקחו אותו לכיכר העיר כדי לתלות אותו לעיני כולם. כאשר הוא הובל לכיכר העיר, הוא בכה וצעק "אוי.. הלב.. אוי.. הלב..". המלך שמע זאת התעצבן ואמר "שוטה שכמוך, עליך לבכות ולצעוק על הידיים והרגליים ששדדו את בני, ולא על הלב האכזר שלך..". הסתכל השודד הרחמן על המלך ואמר "לא אדוני המלך, אני בוכה על הלב שריחם על בנך. הייתי צריך להקשיב לשאר השודדים שהציעו להרוג את בנך כדי שהעניין לא יתגלה, רק בגלל הלב הטוב שלי ריחמתי על המלך ועל בנו ולכן החלטתי להציל אותו ולשחררו..". ראה זאת המלך, שאכן נכונים דבריו, שיחרר אותו לחופשי וקירבו למלכות. נשתדל כולנו לעבוד את ה' מתוך אהבה ושמחה ולהודות לה' על כל הטוב שמביא לנו.

"שוש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי" - אנו אומרים בכל בוקר את הפסוק הזה כאשר אנו מגיעים ללבישת הטלית והתפילין. ומדוע מה הקשר של הפסוק הזה לזמן התפילין והטלית? אלא שעל ידי שתי אותיות ש' שהם ששון ושמחה, תגל נפשי בה' יתברך. כלומר בזכות שתי אותיות אלה של ש' וש' (שמחה וששון) אגיע למצב של תגל נפשי בה' מלשון גילה ושמחה. ומדוע נאמר "שוש" ולא "שש"? אלא האות ו' הנוספת זוהי ו' התורה, שניתנה לנו ב ו' בסיוון. שבזכות התורה האדם זוכה להארה ושמחה אמיתית, והתורה מצילה אותו מכל רע ומהחטא. והינה הבן איש חי הקדוש מוסיף על הדברים האלה: על בתי התפילין האות ש' רשומה פעמיים. ש' אחת עם 3 ראשים, וש' אחת עם 4 ראשים. ש' עם 3 ראשים כנגד 3 אבות. וש' עם 4 ראשים כנגד 4 אמהות. וביחד נחבר את שתי האותיות ש' + ש' יצא המילה "שש" מלשון ששון ושמחה. ועל פי זה אפשר להבין מדוע בתפילין יש את האותיות (ש' ש'). כיוון שהתפילין מסמלות את שעבוד הלב והמוח לעבודת הבורא.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

אורלי בת סעידה נוריה בת נעימה קוקב בת אביגיל אינס בת מרים חדווה בת מסעודה ציפורה בת רבקה ז'נין בת מזל שרה בת זילפה שרה בת חנינה אליס עישה בת סימי חנה בת זוהרה	גרשון בן רחמה אהרון בן חזלה חי בן ירדנה חנניה בן אסתר יהושוע בן תמו יוחנן בן בסקי נתנאל בן אורלי ישראל בן נרה יעקב בן סעידה אליהו בן רחל שמעון בן עיישה	יצחק בן רחל דוד בן נטע עמרם יחיא בן עיישה
--	---	---

"ישנן חומות העומדות בדרכו של האדם שהן כולן אחיזת עיניים. וצריך האדם להתגבר ולעבור דרכן, כי באמת אינן חומות כלל."
(רבי נחמן מברסלב)

מאמר 2

מאמר 3

מאמר 4

ראשון	אי סיוון	שני	ב' סיוון	שלישי	ג' סיוון	רביעי	ד' סיוון	חמישי	ה' סיוון	שישי	ו' סיוון	שבת	ז' סיוון
ראש חודש מ"ה לעומר ל"א תחנון	מ"ו לעומר ל"ב תחנון פטירת הצדיק ר' ישראל מוויז'ניץ	מ"ז לעומר ל"ג תחנון פטירת הצדיק ר' יוסף אירגס	מ"ח לעומר ל"ד תחנון ר' עובדיה מברטנורא ר' יצחק חיים הכהן רבין	מ"ט לעומר ל"ה תחנון פטירת הצדיק ר' מנצור מזוזק	כ' לעומר ל"ו תחנון ערב חג השבועות עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"ז תחנון	כ"א לעומר ל"ז תחנון חג השבועות פטירת דוד המלך	כ"ב לעומר ל"ח תחנון יו"ט שני של גלויות אסרו חג ל"א צדקתך ברכת הלבנה בערב פטירת הבגל שם טוב הקדוש	כ"ג לעומר ל"ט תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"ח תחנון	כ"ד לעומר ל"י תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"ט תחנון	כ"ה לעומר ל"א תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"י תחנון	כ"ו לעומר ל"ב תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"א תחנון	כ"ז לעומר ל"ג תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"ב תחנון	כ"ח לעומר ל"ד תחנון עירובי תבשילין מ"ט לעומר ל"ג תחנון

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

בצור ירום

מספרים על רבי משולם זושא מאניפולי (הוא היה אחיו הצעיר של רבי אלימלך מליז'נסק, ונודע כל ימיו כצדיק תמים, הנזהר בכבודו של כל אדם), שכאשר היה נתקל בעובר עבירה, ומבקש להוכיחו על חטאיו, כדי להחזירו למוטב, לא פנה בדברי מוסר במישרין (באופן ישיר) לאותו חוטא ופושע, אלא היה מתייצב בקרבתו של אותו האיש שרצה לעזור בו הרהורי תשובה, והחל מוכיח את עצמו בדברים הבאים: "זושא זושא, איך נואלת להיכנע ליצר הרע? ועשית כזאת וכזאת שלא כדת ודין? (וכאן היה מזכיר רבי זושא את העבירות שנכשל בהן אותו אדם שהיה עומד לידו, עבירות שרבי זושא היה רואה בגודל קדושתו). והיה ממשיך "אוי ואבוי לך זושא... מה תענה בבית דין של מעלה כשתיתן דין וחשבון על מעשיך בעולם הזה? חזור בך, זושא, כי שערי תשובה לא ננעלו כל הזמן שהנשמה הטהורה לא ניטלה מגופך!". דברים אלו וכיוצא בהם קרא רבי זושא בלב שבור ובעיניים דומעות והיה חוזר עליהם כמה וכמה פעמים, עד שחש שהדברים נכנסו בליבו של אותו חוטא שניצב על ידו, ועוררו אותו לשוב בתשובה שלמה.. (הובא בספר בני ציון פרשת דברים). (בצור ירום" חלק א', פרק א', עמ' 166-167).

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם." (במדבר א,ב). בפסוק זה ישנו רמז נפלא למאמר חז"ל (תנא דבי אליהו רבה כה,ב) "שכל אחד ואחד משישראל חייב לומר: מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב". והיינו שעל כל אחד ואחד מישראל מוטלת חובה קדושה לזכור מאיזה שורש רם ונישא, קדוש וטהור, נחצבה נשמתו. שורש אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שמסרו את נפשם לפרסם ולקדש את שמו של הקב"ה בעולם, והיו מרכבה לשכינה הקדושה כמאמר חז"ל (בראשית רבה מ,זו) " האבות הן הן המרכבה" – ולכן עליו לשאוף להגביה ולרומם את נשמתו לבחינת קדושת אבותיו הקדושים. וזהו שאומרת התורה, שאו את ראש כל עדת ישראל למשפחותם לבית אבותם". והיינו שצריך כל אחד מעם ישראל לנשא ולרומם את קומתו הרוחנית עד לבחינת קדושת משפחתו שבדורות הקודמים, שהרי בוודאי מכל זרע בעם ישראל יצאו כמה וכמה צדיקים קדושי עליון שראוי לחקות את מעשיהם הטובים ולמעלה מכך, עליו לנשא ולרומם את קומתו הרוחנית עד לבחינת קדושת האבות הקדושים, אבותיהם המשותפים של כל עם ישראל, אברהם יצחק ויעקב. (בבחינת לבית אבותם). בנוסף לכך, הלא ציווי זה במקורו (שאו את ראש כל עדת בני ישראל) נאמר למשה רבנו ע"ה המסמל את ראשי וצדיקי כל דור ודור, ולא רק מסמל אלא גם ובעיקר מתפשט בקרבם. וכחלק מנשמתו הקדושה ממש שוכן בתוכם. וכוונת התורה לרמוז בזה למנהיגי העם שבכל הדורות לבל יתיאשו משום יהודי בעולם, יהיה מצבו אשר יהיה, אלא ישתדלו לשאת ולרומם את קומתו הרוחנית. (אמרי נועם, במדבר, מאמר ג').

"וכל שכן וקל וחומר, במבטל איזו מצוות עשה שאפשר לו לקיימה" – אם עובר על איסור קל של דברי סופרים, או מי שאינו מוחה נקרא רשע, בוודאי שהמבטל מצוות עשה נקרא רשע, "כמו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק" – כגון שהוא גר בעיר שיש בה בתי מדרש טובים, יש שם כוללים טובים, יש שם רב שמלמד תורה, אבל הוא לא מצטרף לשיעור, תמיד יש לו סיבה מוצדקת למה לא להגיע לשיעור, "שעליו דרשו רבותינו ז"ל (סנדהרין צ"ט עמ' א) "כי דבר ה' בזה וכו', הכרת תכרת וכו'" (במדבר טו), "הכרת" – בעולם הזה, "תכרת" – לעולם הבא. (בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 168).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

ומעשה היה שהגיעו האוטובוסים החדשים למרוקו, ובבא סאלי חישב את זמן הנסיעה כך שיגיע בעוד שיהיה אור יום, שיוכל להתפלל מנחה. אך האוטובוס התעכב הרבה וכשהגיעה שעת מנחה הם היו עוד בנסיעה.. רבינו ביקש מהנהג שיעצור לכמה דקות כדי שיוכל להתפלל מנחה. הנהג סירב לעצור בכל תוקף, אמר בבא סאלי לר' אליהו אזרוואל יצ"ו, כיוון שהנהג לא הסכים לעצור מרצונו, הוא יעצור מאונס.. ולנו תהיה שעה שלמה להתפלל עם כוונות.. ואכן לאחר כמה דקות התפוצץ אחד הגלגלים ולא הצליחו לפתוח את הברגים כדי לתקן את הגלגל במשך שעה שלמה, עד שגמר בבא סאלי את תפילתו.. ושוב היה מעשה אחר, שנסע בבא סאלי עם חתנו, ר' יעקב תורג'מן ז"ל, לעיר מקנאס בכביש צר. ובדרך ביקש בבא סאלי מחתנו לעצור את הרכב כדי להתפלל. למרות שהרחוב היה צר, ואין אפשרות לעצור, חתנו עצר והם ירדו מהרכב. פתאום ראו מאחוריהם שוטר תנועה שבא והחל לכוון ולהפנות את המכוניות לכיוון אחר, ולאחר שבבא סאלי סיים את תפילתו הם רצו להודות לשוטר, אך השוטר נעלם כאילו לא היה...

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

סיפר פעם רבי נחמן מברסלב כי בימי הבעל שם טוב הקדוש, היה גנן עיוור שהיה מנגן בחתונות ובזה התפרנס. לאחר פטירתו נודע לכולם כי לא היה עיוור כלל, ורק כדי לא להסתכל בנשים עשה עצמו כעיוור. (רק בני ביתו ידעו את האמת). כמו גן, היה גביר עשיר אחד, אך גם קמצן גדול, שאפילו פרוסת לחם לא נתן לעניים, והיה נבזה בעיני כולם בגין כך. באותה עיר, היה איש שהיה עושה צדקות רבות, ותמך בעניים ממש להפך מהגביר הנ"ל. והינה לאחר שנפטר העשיר הקמצן, באו העניים אל האיש הנדיב שהיה עושה צדקות, ואמר להם כי לא יכול לעזור להם יותר. בגלל שכל הכסף והמצרכים שנתן לעניים היו מאותו עשיר "קמצן" ובגלל שהוא מת, אין לו מהיכן לתת להם. העשיר הסתיר את התרומות שלו כדי לא להנות מהכבוד, וכדי שזה יהיה מתן בסתר, והעדיף אפילו להתבזות בכך. והבעל שם טוב שאל את תלמידיו, מי לדעתכם גדול יותר במעשיו, העשיר שחשבו אותו לקמצן או ה"עיוור" שהיה רואה ולא רצה להסתכל בנשים? "דעו לכם שגם בשמיים לא יודעים להכריע מי גדול יותר ... (שיח שרפי קודש א – תקפה).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

רבי יעקב ורעייתו היו זוג שקט וצנוע שהתגורר בעיר פינסק. ר' יעקב היה חסיד נסתר, מחסידיו של הבעל שם טוב. לאחר שנים רבות של ערירות ואחרי הפצרות בלתי פוסקות בבעל שם טוב לברכם בן, הסכים הצדיק לזכותם בברכה המיוחלת. ואומנם לא חלפה שנה והזוג חבקו בן. הבן שנולד להם היה יפה תואר ובעל עיניים מאירות שהעידו על חכמה ועירנות. ההורים המבוגרים שמחו כל כך על שה' זיכה אותם לבן. אך שמחתם לא ארכה זמן רב, בוקר אפל אחד, כשהיה הפעוט כבן שנתיים, לא פקח עוד את עיניו. אין צורך לתאר את שברון ליבם של ההורים האומללים. לאחר השבעה, מיהרו ר' יעקב ורעייתו אל הבעל שם טוב. לאחר ששפכו את ליבם בכאב ודמעות, הבעל שם טוב קם ממקומו, ניגש לחלון, נשא את מבטו למרחק, והחל לספר "שמעו היטב את אשר אספר לכם.. לפני מספר דורות חי בעולם מלך שמשל במדינתו ביד רמה. מאומה לא חסר למלך אשר ניהל את ענייני ממלכתו בכישרון ובהצלחה. רק בעיה אחת העיבה על אושרו, הוא היה חשוך בנים. המלך התייעץ ביועציו הקרובים אך גם הם לא מצאו פיתרון למצוקתו. באחד הימים, לחש אחד היועצים, כי רק אצל היהודים יצליח להשיג את הישועה. אך רעיונו של היועץ היה נבזי ומרושע: תאיים עליהם בגזרת גירוש אם לא תיפקד בבן בתוך זמן קצוב. ומובטח לך כי הם ימהרו להתפלל ולהתחנן למענך בפני אלוקיהם... המלך שמע לעצתו של היועץ, וברחובות הופצו כרזים שבהם נכתב כי אם בתוך שנה לא יזכה המלך לבן, יסולקו כל היהודים מהמדינה. היהודים לא ידעו נפשם מדאגה וצער, יום יום התקבצו בבתי הכנסת והרימו קול זעקה לאביהם שבשמיים. לאחר תפילות רבות, בשמיים החליטו להיענות להם. ובגלל התפילות הרבות שנבעו מעומק הלב, הנשמה שירדה לעולם היתה נשמה גבוהה מאוד. המלך שמח שמחה גדולה שזכה סוף סוף לבן זכר שעתידי לרשת את אוצרותיו ולהמשיך את דרכו. הוריו של הילד שכרו עבורו את טובי המורים, השקיעו בו המון מאמץ, והרעיפו עליו כל טוב.. הילד עצמו לא איכזב, הוא ניחן בכישרון אדיר, ובכוח רצון והתמדה בלתי רגילים. עד מהרה הילד החכים ועלה לגדולות, ולא מצאו אדם חכם וקדוש שיוכל ללמדו הליכות וחכמות. עד שלבסוף מצאו איש קדוש מטעם הנצרות – הבישוף הבכיר. הבישוף הבכיר והנסיך הקטן התחברו, הנסיך הקטן נהנה מאוד ללמוד מהבישוף והרגיש שאכן מדובר באיש חכם וקדוש. לאט לאט ביקש הנסיך ללמוד עוד ועוד עם הבישוף. "אוכל ללמדך ככל אשר תחפוץ, אך לא בשעתיים הראשונות של הבוקר, בהם אני עולה לשמיים וצובר כוחות..". הילד הקטן הסתקרו, כיצד הבישוף עולה לשמיים וצובר כוחות? הוא החליט לעקוב אחריו מבלי שהבישוף ישים לב. הוא עקב אחריו וגילה לא פחות ולא יותר, שהבישוף משתמש בטלית ובתפילין של היהודים כדי "לאגור כוחות ולהתעלות בקדושה". כשנתפס הבישוף על חס, הוא נאלץ לספר לנסיך את האמת, חקרתי אחרי היהדות, גילתי שהיהדות היא האמת היחידה, אך מה עליי לעשות? כלפי חוץ הייתי חייב להישאר נוצרי, אך בליבי ובפנימיות אני יהודי ומתפלל לה' יתברך באמצעות התפילין והטלית. אם אתפס ויגלו אותי יהרגו אותי. וכך הנסיך החל להתקרב לדת היהודית בשקט מבלי שאף אחד ידע, הבישוף לימד אותו את כל אשר הוא ידע על התורה והמצוות. יום אחד הנסיך נעלם ולא מצאו אותו, כאילו בלעה אותו האדמה.. כאשר הגיע הנסיך לבית דין של מעלה, הוא היה צריך לתקן את אותם שנתיים שלמד נצרות אצל הכומר, והוחלט לשלוח אותו לשנתיים בגוף של ילדכם הקטן, על מנת לתקן את נשמתו. ואתם זכיתם שזה יהיה בן שלכם. ההורים היו המומים, הם ביקשו ברכה נוספת שיזכו לילדים, הבעל שם טוב נתן להם כמה מצוות לעשות למען הזולת, ולבסוף הברכה התקיימה ונולד להם בן נוסף – רבי אהרן מקרלין.

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

ובספרו הבהיר ברכי יוסף (או"ח סימן א' ס"ק ב) כתב, וזה לשונו: וקימת חצות היא העולה להכניע היצר הרע, וזהו שאמרו רבותינו הקדושים ז"ל "הבא להרגך השכם להרוג" (ברכות סב) ובמאירי לברכות נח. ובגמרא סנהדרין עב. ומר זקני מורינו הרב רבי אברהם אזולאי, בהגהותיו על הלבוש, פירש כי היצר הרע הבא להרוג – השכם להרוג, היינו כאשר בא לעכב את האדם מהשכמתו בבוקר, הרי הוא בא להילחם בעבודת ה' של האדם, ועל האדם להתעצם בכל עוז ולקום בקדושה ובזריזות. וכאשר האדם זוכה לנצח את היצר הרע בהשכמה, הרי כל היום כולו ידו של האדם על העליונה ויש בכוחו לנצח את יצרו בכל דבר. וכדברי רבינו כתב הגאון המופלא החסיד הקדוש רבי חיים פלאג'י זלה"ה בספרו הבהיר כף החיים (סימן ג' ה"ד): מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה הבא להרגך השכם להרוג, קאי על היצר הרע דעל ידי ההשכמה – זוכה להרוג את היצר הרע. ובזהו הקדוש, (פרשת ויחי דף רמב ע"ב) אמרו "תא חזי" – בוא וראה, "בשעתא דעאל ליליא, פתחין סתימין" – בשעה שנכנס הלילה פתחי ההיכלות העליונים שדרכם ההנהגה מתפשטת לעולם, הם סתומים וסגורים כדי שלא יתאחזו בהם החיצונים ואז "וכלבי וחמרי שריין ושאתן בעלמא" – והחיצונים הנקראים כלבים וחמורים שהם שולטים בב' המשמרות הראשונות של הלילה עד חצות, מתירים אותם מקשריהם ומשוטטים בעולם, "זאתייהיבית רשו לחבלא" – נותנים להם רשות לחבל ולהשחית לאותם הראויים לעונש, אבל בני אדם הם קצת בשמירה, מפני שאין דרכם לשוטט בדרכים לבדם בלילה, אלא "וכל בני עלמא ניימי בערסיהו" – כל בני העולם ישנים במיטתם, "ונשמתהון דצדיקייא סלקין לאתענגא לעילא" – ונשמותיהם של הצדיקים עולות לגן עדן להתענג למעלה. (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 76-75).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

גם לימוד תורה לא מועיל להשתנות, בלא עבודה עצמית של תפילה וחשבון נפש ותשובה, אפילו אם לומדים מהרב הגדול ביותר. שהרי עם ישראל שמעו תורה מהקב"ה בעצמו, שזה פחד אלוקים לחשוב על זה, וכן למדו מהרב הגדול ביותר שהיה ויהיה – משה רבינו בעצמו. והם לא למדו רק מעט תורה, והם לא היו טרודים ועסוקים, (כמו שרבים מתרצים את עצמם שאינם חוזרים בתשובה בשל חוסר בזמן או טרדות וכו'). אלא הם למדו הרבה תורה באותן ארבעים שנה במדבר שבהן לא היתה להם שום טירדה – לא היו להם בנקים או משכנתא, ולא היה להם כביסות או לתפור בגדים, כי הבגדים גדלו עם הילדים, הם לא היו עובדים ולא היו להם פלאפונים ולא מס עירייה, ולא ארנונה, כלום! כלום היו פנויים רק ללמוד תורה, כולם היו משוחררים מכל עול, והם אכן למדו תורה אך זה לא שינה אותם. (מתוך שערו בתודה, עמ' 32).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

■ כשיזכיר שם ה' יכוון פירוש קריאתו באדנות שהוא אדון הכל. ויכוון בכתיבתו ביו"ד ה"א - היה הווה ויהיה, ובהזכירו אלוקים יכוון שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם. ובהזכירו אלהינו יכוון שהוא אלוה שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת. ויש אומרים שכל זה אינו אלא בהזכרת שם ה' שבברכות, אבל בשאר הזכרות שם ה' שבפסוקים וכדו' אין צריך לכוון כנזכר. ויש חולקים ואומרים שבכל הזכרת שם ה' צריך לכוון כנזכר. ולכתחילה נכון לכוון בכל הזכרת שם ה'. ובפרט יש לכוון כן בברכת אבות שבשמונה עשרה, ובהזכרת שם ה' שבפסוק שמע ישראל. (ילקוט יוסף השכמת הבוקר עמ' תנט, שאר"י חלק א' עמ' לז).

■ יש נוהגים לומר "לשם יחוד" לפני כל מצוה שעושים, או קודם לימודם. ואף על פי שהגאון הנודע ביהודה פקפק בזה, ומכל מקום אם הדבר מועיל לו לכוון לשם מצוה, נכון שיאמר נוסח לשם יחוד לפני כל מצוה שמקיים. וכל אדם ינהג כפי מה שהוא מכיר את עצמו, שאם מתעורר לכוון במצווה על ידי הברכה, די בזה ואין צריך שיאמר לשם יחוד, אבל אם אמירת לשם יחוד גורמת לו לכוון יותר בעשיית המצווה, ראוי ונכון שיאמר לשם יחוד לפני כל מצווה ומצווה שעושה. (ילקוט יוסף השכמת הבוקר מהדורת תשס"ד, עמ' תעה).

■ יש מי שאומר שיכול אדם להתנות בכל בוקר, שבכל פעם שיזכיר במשך היום שם ה', יהיה על פי הכוונה הנ"ל. ולכתחילה ראוי לכל אחד להתאמץ ולכוון בשמות הקודש בעת שמברך, ומתפלל, ובכל פעם שיזכיר שם ה' יכוון, ובפרט בקריאת שמע שחיובה מן התורה. ומכל מקום אפשר שיש לסמוך על התנאי הנזכר, להתנות כן בתחילת היום על כל היום, שכל פעם שמזכיר שם ה' הוא מתכוון שהוא אדון הכל, היה הווה ויהיה. ובמשך היום יכוון בכל פעם רק כוונה כללית, שזהו שמו של ריבון העולמים. ומכל מקום בקריאת שמע, ובברכה ראשונה של שמונה עשרה יכוון כפי הדין. (ילקוט יוסף השכמת הבוקר עמ' תסא, ושאר"י ח"א עמ' עא).

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

תקציר משבוע שעבר: החשיכה ירדה, הבן איש חי היה עסוק בשירי שבת ובסעודתו. והינה לפתע ראה ראש השיירה את השודדים האכזרים מתקרבים לאוהל, עם חרבות שלופות בידם. הוא החל לפחד ולהסתתר שבטעות לא יראו גם אותו. הוא הבחין בראש השודדים האכזרי שנכנס לבדוק את ה"טורף" באוהל, אך מיד לאחר שניה, ברח משם ונס מפני הבן איש חי. ראש השיירה לא הבין מהי הסיבה שגרמה לראש השודדים לפחד ולברוח מהבן איש חי, הוא החליט לרדוף אחריו ולשאול אותו לפשר העניין. וכך סיפר לו אותו ראש השודדים שהיה גוי, "לפני מס' שנים, הייתי שותף עם יהודי רמאי, ואותו יהודי רמאי גנב ממני כסף ונאלצתי ללכת לכל בתי הדין של הגויים כדי שיעשו צדק ויוציאו את האמת לאור, אך היהודי הצליח לעבוד על כולם ולשחד אותם. עמדתי לוותר, עד שהגעתי לבית הדין של היהודים - אצל רבי יוסף חיים - הבן איש חי הקדוש. והוא היחיד שהצליח להוציא את האמת לאור ולגרום ליהודי החרוץ באשמה על שרימה אותי ושגנב ממני כסף. אך הבעיה היתה, שליהודי לא היה כסף להחזיר לי.. עמדתי להתייאש, לא ידעתי מה לעשות, מצד אחד שמחתי שהאמת יצאה לאור, אך מצד שני, היכן הכסף שמגיע לי? ולפתע, ראיתי את הבן איש חי מוציא כסף מהכיס הפרטי שלו, ומגיש לי את הכסף שמגיע לי.. התרגשתי כל כך לראות את האיש הקדוש והצדיק הזה, וזה האיש שראיתי כמו עיני באוהל, כיצד אוכל לפגוע

באדם קדוש כזה שעזר לי?

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

לפני מספר שנים בחג החנוכה היתה התכנסות במוסקבה, בה השתתף נשיא רוסיה, ולדימיר פוטין, עם הרב הראשי של רוסיה, הרב בערל לאזרר שליט"א. במהלך האירוע קם הנשיא הרוסי ונשא דברים מרגשים, וכך אמר: "שמעו נא יהודים, מעשה שהיה כאן ברוסיה. בשכונה אחת התגוררה משפחה ענייה מרודה ולה ילד קטן. הילד הזה היה אומלל, כי הוריו עבדו קשה לפרנסתם מבוקר עד לילה והיו משאירים אותו לבד בבית, לעתים אפילו בלי להותיר לו אוכל. בשכונתם גרה משפחה יהודייה, וכאשר הם ראו את הילד הקטן בבית שאלוהו האם יש לו מה לאכול. כשהשיב בשלילה הם דאגו לו לאוכל כל יום, ובשבתות וחגים אף הזמינו אותו לסעוד על שולחנם. כך במשך תקופה ארוכה הם אימצו את הילד הגוי הזה ודאגו לכל מחסוריו". כאשר סיים פוטין את סיפורו המרגש הוסיף ואמר: "הילד הזה שעליו סיפרתי לכם, הוא אני עצמי! אינני יכול לשכוח כיצד אותה משפחה יהודייה דאגה לי. עד היום אני עוד זוכר את ברכת נטילת ידיים, ברכת 'המוציא' וברכת המזון, שהיו מברכים שם בבית!". והנה, אותו ילד עני הוא כיום נשיא המדינה הגדולה הזאת, ויחסו ליהודים שבתוכה הוא יחס אוהד, כמעט חסר תקדים בכל מדינות אירופה. הכל בזכות אותה משפחה שדאגה למחסורו של ילד נכרי אומלל.

"מי כעמך ישראל" - בני ישראל הם גומלי חסדים, אפילו עם נכרים. זאת למדנו מיוסף הצדיק, להיטיב לכל אחד ואחד. להתעניין בשלום אותם גויים היושבים עמו בבית האסורים. לכן מצא אותו מלך מצרים ראוי להיות שליט על מדינתו ולהיות "המשביר לכל עם הארץ". כי רק מי שמחפש כל הזמן כיצד אפשר להיטיב עם הזולת, הוא זה הראוי להנהגה.

העלון מוקדש לרפואות:

- צ'יצ'אן בן ביסקה
- חזלה בת חביבה
- אהוד בן רבקה
- דביר בן גאולה
- אושרה סעידה בת עליזה
- מרים בת אסתר בלור
- ראובן בן חנה
- מרדכי בן ג'ראן
- חיה אביגיל בת אליס
- זהבית בת חנה

העלון מוקדש להצלחת:

- מור אבי אוריאל בן ציפורה
- עזרא בן נאוה
- גיא בן איריס
- אלעזר בן כוכבה
- מרת אימי ויואן בת נוריה
- בת חן בת עירית
- בר ושרית ישראל
- אליעד אליהו בן אריאלה